

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Makroekonomija, mezoekonomija i mikroekonomija". Rad ima 13 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

ВИША ПОСЛОВНА ШКОЛА

ЧАЧАК

Предмет: Пословна економија

Тема: Макроекономија, Мезоекономија и Микроэкономија

ГУЧА, новембар 2006.

Садржај:

Увод

Појам, теорија и развој.....1-3

Макроекономски показатељи.....4

Макроекономија као друштвена економија.....5

Мезоекономија.....6

Микроэкономија.....7

Измирење супротности између макроекономије и микроэкономије.....8

Пракса.....9

Закључак.....10

Литература.....11

УВОД

Макроекономија, мезоекономија и микроэкономија

Макроекономија потиче од грчке речи " макрос" – дуго, велико или у модерном значењу агрегатно.

Према оксфордском речнику економије по први пут реч " макроекономија" употребљена је 1948. године када је Д. Хокинс ту реч унео у наслов свог чланка у издању часописа Економетрика. Мада се она, што је занимљиво, даље уопште не помиње у тексту.

У развоју макроекономије постоје три основне фазе:

1. Класични модел XIX века
2. Кејнзијански модел 20-тих година XX
3. Рационална очекивања 70-тих година XX

Док класичари верују у самоуравнотежујућу снагу тржишта. Кејнзијански због његових неуспеха уводе државу док рационална очекивања на оснивача предвиђања указују на немогућност државне интервенције.

Прве појаве савремене макроекономије су 30-тих година овог века. Велика економска криза 1929 – 1933. године показала је да се капиталистички систем и капиталистичка привреда не могу успешно самопродуктовати. Односно велика економска криза која је изазвала велико разарање привреда неразвијених земаља, показала је да је неопходна одређена интервенција у привреди од стране државе. То је изнедрило појаву Џ.М. Кејнза и територијанског правца под називом Кејнзијанизам а касније Неокејнзијанизам.

Кејнз се супроставио неокласичној теорији по којој привредна активност треба да се одвија слободно (спонтано) указавши да се богатство друштва може успешније остваривати путем свесног управљања привредом од стране државе. Наравно, Кејнз није негирао потребу слободног деловања тржишта и тржишних законитости, али је сматрао да је уз то неопходно и свесно управљање привредом од стране државе. На основу тога Кејнз, је проглашен теоретичарем државног капитализма истовремено, Кејнз се сматрао и родоначелником Макроекономије.

Кејнз је сматрао да све што је добро за појединачног привредног субјекта не мора бити добро и за друштвену заједницу у целини. Отуда неопходност да постоји научна дисциплина која ће се бавити анализом (истраживањем) функционисања привреде као целине. Зато се она бави теоријом привредног система и економске политике (Теорија привредног развоја) анализира макропривредне показатеље успешности привреде (бруто друштвени производ, друштвени производ, национални доходак), проучава наменску расподелу друштвеног производа и националног доходака на акумулацију (инвестиције) и потрошњу, затим питања опште привредне равнотеже инфлације, незапослености, проблематику међународне економије.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com